

bestemmelsen omhandlede art medregnes i den skattepligtige formue med salgsværdien. Skatte-
lovskommissionen foreslog ved kommissionsudka-
stets § 55, nr. 6, denne regel opretholdt. Reglen har
imidlertid i praksis været forstået således, at de
omhandlede aktiver blev optaget i formuen til
anskaffelsessummen med fradrag af værdiforringelse,
og man har fundet det naturligt at lovfæste denne
praksis.

Nr. 7. Bestemmelsen tilsigter ikke at ændre den
hidtidige praksis, hvorefter der er mulighed for at
ansætte en fordring til en lavere værdi end dens
pålydende, når dette skønnes rimeligt under hen-
syn til forrentnings-, afdrags- eller opsigelsesvil-
kårene eller til fordringens erholdelighed.

Man har overvejet muligheden af at fastsætte
detaillerede regler for adgangen til en generel af-
skrivning på varedebitorer. I praksis indrømmes en
sådan adgang for afbetalingsforretninger, og den er
også efter anmodning i det enkelte tilfælde givet
stormagasiner og andre forretninger med betydelig
debitorportefeuille. Der kan imidlertid ikke være
tale om at give alle næringsdrivende en adgang som
end omhandlede. Denne må bl. a. afhænge af for-
hold som omfanget af virksomhedens kreditomsæt-
ning, beskaffenheden af dens kundekreds og antallet
af debitorer og navnlig også af kvaliteten af dens
bogføring. Dette gælder ikke mindst af hensyn til
den betydning, forholdet har med hensyn til ind-
komstbeskatningen (sikkerheden for, at indgåede
beløb indtægtsføres). Man har derfor ment at måtte
blive stående ved den her foreslåede bestemmelse,
der ikke tilsigter nogen begrænsning i adgangen til
at foretage generel afskrivning i forhold til gæl-
dende retstilstand, og som i det hele skulle give
mulighed for at udforme praksis på en måde, der
under de til enhver tid herskende forhold tager
hensyn til berettigede krav fra de erhvervsdriven-
des side.

Nr. 8. Bestemmelsen er med en ændring af redak-
tionel karakter i overensstemmelse med kommissi-
onsudkastets § 55, nr. 7.

Nr. 9. Bestemmelsen er i overensstemmelse med
gældende ret.

Nr. 10. I henhold til statsskattelovens § 14, nr.
2, skal unoterede værdipapirer ansættes til deres
pålydende, medmindre det skønnes, at deres værdi
er forskellig derfra. De årlige ligningslove, senest
lovbekendtgørelse af 22. december 1953, indeholder
i § 11 en værdiansættelsesregel, der omfatter aktier,
som ikke er frit omsættelige, samt aktier i selskaber,
i hvilke mindst $\frac{2}{3}$ af samtlige aktier ejes af en
enkelt aktionær. Sådanne aktier skal ved opgørelsen
af den skattepligtige formue medregnes med mindst

80 pct. af en til aktiens pålydende svarende andel i
selskabsformuen, medmindre særlige omstændig-
heder måtte begrunde en lavere værdiansættelse.

Skattelovskommissionen gik i kommissionsud-
kastets § 55, nr. 10 (bemærkningerne side 109) ind
for en regel, svarende til den ved lov nr. 391 af 12.
juli 1946 (eengangsskatteloven) § 5, nr. 6, gennem-
førte, som dog foresloges udvidet til at gælde alle
ikke børsnoterede aktier. Foruden på sidstnævnte
punkt betegnede skattelovskommissionens udkast
en ændring i ligningslovenes regler derved, at det
udtrykkeligt fastsloges — i lighed med, hvad der i
de senere år har været praktiseret af ligningsrådet
— at der foruden til aktiens indre værdi skulle tages
hensyn til selskabets indtjeningsvegne og udbytte-
givning, samt derved, at man med hensyn til ud-
findelsen af aktiens indre værdi ikke i lovbestem-
melsen foreslog optaget den i ligningslovene fast-
satte 80 pct.s grænse. Dette skete ud fra den be-
tragtning, at det forhold, i hvilket aktiens indre
værdi skulle influere på værdiansættelsen, mest prak-
tisk kunne fastsættes af ligningsrådet.

Som tidligere anført, jfr. f. eks. bemærkningerne
ad nr. 2, har man ved udformningen af nærværende
lovforslag ment i videst muligt omfang at burde
bevare skatteydernes adgang til at påklage værdi-
ansættelser til landsskatteretten. Man har derfor
foreslået statsskattelovens almindelige regel opret-
holdt, idet man dog har fundet det naturligt at
foreskrive, at ligningsdirektoratet som vejledning
for ansættelsen efter nærmere af ligningsrådet
fastsatte regler foretager beregninger af værdien
efter de i kommissionsudkastet indeholdte princip-
per.

Nr. 11. Den foreslåede bestemmelse er i over-
ensstemmelse med gældende ret.

Nr. 12. Bestemmelsen er i overensstemmelse
med kommissionsudkastet og martsforslaget.

Til § 98.

Paragraffen omhandler rettigheder, der vel efter
omstændighederne kan have en økonomisk værdi
for den berettigede, men som dog af forskellige
grunde ikke findes at burde undergives formue-
beskatning hos denne.

Ved bestemmelsen i *nr. 1* fritages i overensstem-
melse med gældende bestemmelser suspensivt
betingede rettigheder fra formuebeskatning. Som
eksempel på sådanne rettigheder kan nævnes
retten til at få et beløb udbetalt, såfremt en nær-
mere angivet begivenhed indtræder, eller et nær-
mere angivet tidspunkt overleveres. Sålænge betin-
gelsen ikke er indtrådt, har den under en suspensiv
betingelse indsatte begunstigede ingen sikkerhed